De Roovers zetten zwartgallige scheldpartij naar hun vaardige hand

Een theelichtje in de duisternis

●●●●○

THEATER
Timon van Athene gaat op tournee in Vlaanderen: www.deroovers.be

Robbie Cleiren (midden) is de liederlijke Timon. © STEF STESSEL

Timon van Athene is een naar stuk waarmee regisseurs zelden aan de slag gaan. Er bestaat twijfel over in hoe verre deze wrange tragedie (enkel) van de hand van Shakespeare zou zijn. De figuur van Timon vertoont alvast gelijkenissen met King Lear. Beiden ondergaan de noodlottige gevolgen van hun grootmoedigheid.

Timon, alom gewaardeerd burger van Athene, is "de ziel der gulheid zelf". Hij leeft in "een roes van geven", zijn gebrek is zijn edelmoedigheid. Die waanzinnige vrijgevigheid breekt hem zuur op. Als zijn hele bezit verpand en verbeurd is, keren alle vrienden zich van hem af. Vervuld van haat vervloekt Timon alles en iedereen en trekt zich terug in het woud. Zijn walg en zwartgalligheid gaan uiteindelijk over in zelfhaat en hij pleegt zelfmoord.

Timon van Athene is niet geschreven met inkt, maar met gal en mierenzuur. Vrolijk word je er geen moment van, al zorgen de immer vrolijke Roovers ervoor dat de toeschouwers niet onherstelbaar depri de zaal uitstrompelen. Zoals we van hen gewoon zijn, laten de spelers geen gelegenheid onbenut om een stuk naar hun vaardige hand te zetten. Robbie Cleiren mag zich uitleven als Timon, die wordt neergezet als een verkwister wiens vrijgevigheid meer op ijdelheid en liederlijkheid gestoeld is dan op goedheid.

Dankzij de zeer genietbare vertaling van Komrij zorgen de Roovers voor nog meer spetters op dit taalfeest. Het oorspronkelijke discours, vol verheven en gezwollen frasen contrasteert met de scenisch sobere invulling. Dominant aanwezig is de enorme diamant- en trechtervormige luchter die later zorgt voor een eenmalig en uniek theatraal effect. *Timon van Athene* is teksttheater gebracht door acteurs in bloedvorm. De troep speelt op een kluitje, alle omkleedwerk gebeurt open en bloot op scène, wat door de vele snel wisselende tonelen en talrijke nevenpersonages doorlopend het geval is.

Deze *Timon* zindert na. Timon en zijn antagonist Apemantus, spiegelen ons voor dat we moeten worden wie we zijn, ongeacht de prijs die daarvoor betaald moet worden. (JDS)